

Prawda i kłamstwa o rozpadzie Jugosławii

30 marca 2015

Ustalenie, czy zostaliśmy poprawnie poinformowani o wojnie w Jugosławii, nie jest zbyt łatwym zadaniem. Czy przedstawienie wojny NATO jako misji „humanitarnej” było zgodne z prawdą? Czy wielkie mocarstwa miały ukryte plany? Dlaczego media rozpowszechniały kłamstwa i wojenną propagandę?

Zachęcamy do rozwiązania najpierw krótkiego quizu, zapoznania się z odpowiedziami i zastanowienia się, w jaki sposób media będą was informować o obecnych i przyszłych wojnach.

QUIZ MEDIALNY

Jak dobre są nasze informacje na temat zniszczenia Jugosławii?

1. Czy wojna rozpoczęła się w 1991 r. wraz z odłączeniem się Słowenii i Chorwacji?

- a) Tak
- b) Nie
- c) Nie wiem

2. Czy Niemcy celowo sprowokowały wojnę domową?

- a) Tak
- b) Nie
- c) Nie wiem

3. Czy podczas wojny USA rzeczywiście pozostawały „pasywne i bezinteresowne”?

- a) Tak
- b) Nie
- c) Nie wiem

4. Czy Bank Światowy i MFW pomagały w zniszczeniu Jugosławii?

- a) Tak
- b) Nie

c) Nie wiem

5. Czy media podawały fałszywy obraz „naszych przyjaciół” – Tuđmana i Izetbegovicia?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

6. Czy media ukrywały istotne elementy historii i geografii Bośni?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

7. Czy poprawna była teza, że „muzułmanie i Chorwaci byli ofiarami serbskiej agresji”?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

8. Czy Serbia zainicjowała program czystek etnicznych?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

9. Czy informacje medialne na temat masakry w Srebrenicy były prawidłowe?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

10. Czy pierwsze ofiary wojny zostały zabite przez Serbów?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

11. Czy słynny obraz „obozów koncentracyjnych” był fałszywy?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

12. Czy podano nam prawdziwe historie trzech dużych masakr w Sarajewie?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

13. Czy największa wojenna czystka etniczna została popełniona przez wojska chorwackie?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

14. Czy USA używały amunicji zawierającejubożony uran również w Bośni?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

15. Czy amerykańska wojna przeciw Jugosławii była „jedyną dobrą wojną USA”?

a) Tak

b) Nie

c) Nie wiem

A teraz przejdźmy do odpowiedzi.

1. ROK 1991 CZY WCZEŚNIEJ?

Czy wojna rozpoczęła się w 1991 r. wraz z odłączeniem się Słowenii i Chorwacji?

NIE. W 1979 roku BND (niemiecki odpowiednik CIA) wysłał do Zagrzebia grupę tajnych agentów z misją: wesprzeć Franjo Tuđmana, rasistę aktywnie promującego etniczną nienawiść, który robił wszystko, co w jego mocy, żeby doprowadzić do rozpadu Jugosławii. Niemcy wspierały i finansowały tego chorwackiego Le Pena oraz wysyłały mu broń przed rozpoczęciem

wojny.

W jakim celu? Berlin nigdy nie uznał istnienia zjednoczonej Jugosławii, która dzielnie stawiała opór niemieckiej agresji podczas obydwu wojen światowych. Dzieląc po raz kolejny Jugosławię na małe, łatwe do kontrolowania państewka, Niemcy chciały zyskać kontrolę nad Bałkanami. Ich celem było stworzenie łatwej do opanowania strefy ekonomicznej, wyjętej spod zarządu lokalnych władz, aby eksportować tam niemieckie produkty oraz zdominować ten rynek zbytu, a także otworzyć strategiczny kanał dla ropy i gazu z Bliskiego Wschodu i Kaukazu. W 1992 roku bawarski minister spraw wewnętrznych ogłosił publicznie: „Helmut Kohl odniósł sukces tam, gdzie nie udało się to ani Cesarzowi Guillaume, ani Hitlerowi” (zobacz porównanie map Jugosławii w roku 1941 i w 1991, Liar’s Poker, s. 68-69).

2. CZY NIEMCY CELOWO SPROWOKOWAŁY WOJNĘ DOMOWĄ?

TAK. Na początku szczytu w Maastricht w 1991 roku niemiecki kanclerz Kohl był osamotniony w chęci podzielenia Jugosławii oraz pośpiesznym uznaniu „niepodległości” Słowenii i Chorwacji, co było wbrew prawu międzynarodowemu i jugosłowiańskiej konstytucji. Wzrost potęgi Niemiec pozwolił im narzucić to szaleństwo wszystkim partnerom. Paryż i Londyn dostosowały się do ustalonych reguł.

Według londyńskiego tygodnika The Observer „premier Major drogo zapłacił za wspieranie niemieckiej polityki wobec Jugosławii, co – jak potwierdzili wszyscy obserwatorzy – doprowadziło do wybuchu wojny”.

Dlaczego wszyscy eksperci ostrzegali, że to „uznanie” suwerenności sprowokuje wojnę domową?

– Prawie każda republika jugosłowiańska była mieszanką różnych narodowości. Separacja terytorialna była tak absurdałna, jak podzielenie Paryża czy Londynu w czyste etnicznie dzielnice miejskie.

– Było pewne, że sprzyjanie neofaszyście, jakim był Tuđman, i muzułmańskiemu nacjonałiście Izetbegowwiciowi (który w młodości kolaborował z Hitlerem) wywołała panikę wśród mniejszości serbskich, które od wieków żyły w Chorwacji i Bośni. Każda serbska rodzina straciła przynajmniej jednego członka w tej straszliwej masowej zbrodni, popełnionej przez faszystowskich Chorwatów i muzułmanów – agentów hitlerowskich Niemiec z lat 1941-1945.

Tylko Jugosławia Tito była w stanie zapewnić pokój, równość i współistnienie. Ale Berlin, a potem Waszyngton, chciały raz na zawsze złamać ten kraj, postrzegany przez nich jako „zbyt skrajnie lewicowy” (patrz pytanie 4).

3. CZY USA POZOSTAWAŁY „PASYWNE I BEZINTERESOWNE” PODCZAS TEJ WOJNY?

NIE. Lord David Owen, specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej w Bośni, a później dobrze ułokowany obserwator, pisał w swoich pamiętnikach: „Bardzo szanuję Stany Zjednoczone. Ale w ostatnich latach (92 – 95) dyplomacja tego kraju jest winna niepotrzebnie przedłużającej się wojny w Bośni”.

Jaki był ich cel? Podczas gdy Niemcy były zajęte przejmowaniem kontroli nad Słowenią, Chorwacją i ostatecznie Bośnią, Waszyngton naciskał na Izetbegowicia, muzułmańskiego nacjonalistycznego przywódcę w Sarajewie: „Proszę nie podpisywać żadnych porozumień pokojowych proponowanych przez Europejczyków. Wygramy dla was tę wojnę”. Następnie przez dwa lata przedłużał potworne cierpienia zadawane całemu społeczeństwu Bośni.

Za pomocą jakich środków?

– Odrzucając wszystkie korzyści, jakie Berlin uzyskał w tym strategicznym regionie Bałkanów.

– Dzieląc i osłabiając Unię Europejską.

- Instalując NATO jako europejskiego kontynentalnego policjanta.
- Ograniczając rosyjski dostęp do Morza Śródziemnego.
- Narzucając swoje wojskowe i militarne przywództwo we wszystkich innych przygotowywanych wojnach.

Ponieważ wojna z Jugosławią była jednocześnie niewypowiedzianą wojną z Europą. Po upadku muru berlińskiego amerykańska strategia była nastawiona na zatrzymanie, za wszelką cenę, powstawania europejskiego supermocarstwa. Wszystko więc robiono w celu militarnego i politycznego osłabienia Europy.

4. CZY BANK ŚWIATOWY I MFW POMOGŁY W ZNISZCZENIU JUGOSŁAWII?

TAK. W grudniu 1989 roku MFW narzucił Jugosławi tak drakońskie warunki, że liberalny premier Marković był zmuszony błagać Georga Busha Sr. o wsparcie. Celem tej „pomocy” MFW była destabilizacja i doprowadzenie do bankructwa wszystkich większych firm państwowych. Bank Światowy zdemontował system bankowy kraju, w ciągu jednego roku pozbawił pracy 525 tys. pracowników, a następnie polecił natychmiastową likwidację dwóch trzecich stanowisk państwowych, co doprowadziło do drastycznego spadku jakości życia.

Ta polityka oraz coraz częstsze we wszystkich republikach strajki w solidarności z przesiedlanymi pracownikami potęgowały sprzeczności pomiędzy przywódcami poszczególnych republik, którym Belgrad nie mógł już zapewnić finansowego wsparcia. Przywódcy, aby wywinąć się z tego bagna, musieli uciec się do taktyki podziałów, inwestowali także w nienawiść nacjonalistyczną. Tę wojnę, podobnie jak wiele innych, roznieciły siły zagraniczne.

Wojna z Jugosławią była wojną o globalizację. Wszystkie zachodnie mocarstwa dążyły do zlikwidowania jugosłowiańskiego systemu gospodarczego, który według nich był zbyt lewicowy, ze swoim silnym sektorem publicznym, istotnymi prawami

socjalnymi, odpornością na podziały wielonarodowe... Prawdziwy powód wielu wojen z Jugosławią odnajdziemy w zarzutach (groźbach?) zamieszczonych na łamach Washington Post: Milošević nie był w stanie odczytać tego politycznego przesłania płynącego z upadku muru berlińskiego. Inni komunistyczni politycy zaakceptowali zachodni model kraju, ale Milošević poszedł w innym kierunku" (4 sierpnia 1996 roku).

5. CZY MEDIA PRZEDSTAWIAŁY FAŁSZYWY OBRAZ „NASZYCH PRZYJACIÓŁ” – TUĐMANA I IZETBEOVICIA?

TAK. Skrajnie nacjonalistyczni przywódcy muzułmańscy i chorwaccy zostali przedstawieni jako niewinne ofiary, wspaniali antyrasistowscy demokraci, jednak ich dawniejsze i mniej dawne działania powinny były nas zaalarmować:

Po przejęciu władzy Franjo Tuđman oświadczył: „Jestem szczęśliwy, że moja żona nie jest ani Żydówką, ani Serbką”. Pospiesznie zmieniał nazwy ulic, które zostały nazwane na cześć antyfaszystowskich partyzantów, ponownie wprowadził pieniądze i flagę starego ludobójczego reżimu faszystowskiego oraz zmienił konstytucję w celu pozbycia się Serbów.

Podczas swojej kampanii wyborczej w 1990 roku Izetbegović ponownie wydał swoją „Deklarację Islamską”: „Nie może być ani pokoju, ani współistnienia pomiędzy religią islamską a nieislamskimi instytucjami społecznymi i politycznymi”. Ustanowił skorumpowany i mafijny reżim oparty przede wszystkim na lukratywnym czarnym rynku oraz przejmowaniu kontroli nad funduszami pochodzącymi z międzynarodowej pomocy. Wezwał na pomoc – z błogosławieństwem Waszyngtonu – islamskich najemników, zwłaszcza z Al-Kaidy.

Kiedy zaczęła się wojna, wszystkie trzy obozy popełniały poważne zbrodnie, ale z powodu ukrywania tych historii, sytuacja była dla większości niezrozumiała.

6. CZY MEDIA UKRYWAŁY ISTOTNE ELEMENTY HISTORII I GEOGRAFII BOŚNI?

TAK. Pozwolono nam wierzyć, że agresorami są Serbowie, że zaatakowali Bośnię spoza jej granic. W rzeczywistości, w Bośni przez długi czas mieszkały razem trzy grupy etniczne: muzułmanie (43%), Serbowie (31%) i Chorwaci (17%). I nie zapominajmy, że 7% „Jugosłowian” urodziło się z mieszanych małżeństw lub wolało unikać zawężania tożsamości narodowej.

Podzielenie Bośni według narodowości, co zrobiła UE, było absurdalne i niebezpieczne. Ponieważ ta zróżnicowana populacja była całkowicie wymieszana – muzułmanie żyli przede wszystkim w miastach, podczas gdy Serbowie i Chorwaci stanowili chłopstwo rozproszone po całym kraju. Bośnia nie mogła zostać podzielona bez wojny domowej.

W rzeczywistości, bośniaccy Serbowie nie walczyli po to, żeby zaatakować „cudze” terytoria, ale żeby ocalić swoje ziemie i ustanowić między nimi komunikacyjny korytarz. Całe to spustoszenie wywołane wojną domową było absurdalnie krwawą sytuacją, sprowokowaną przez wielkie mocarstwa.

7. CZY POPRAWNA BYŁA TEZA, ŻE „MUZUŁMANIE I CHORWACI BYLI OFIARAMI SERBSKIEJ AGRESJI”?

NIE. W dowództwie sił ONZ w Bośni od lipca 1993 do stycznia 1994 roku dobrze poinformowany belgijski generał Briquemont oznajmił: „Dezinformacja jest całkowita (...) Telewizja potrzebuje kozła ofiarnego. W tej chwili występuje całkowita jednomyślność w potępianiu Serbów, co w żaden sposób nie ułatwia szukania rozwiązań. Nie sądzę, aby można było postrzegać problem byłej Jugosławii oraz Bośni i Hercegowiny tylko pod antyserbskim kątem. Jest to o wiele bardziej skomplikowane. Pewnego dnia, w środku wojny chorwacko-muzułmańskiej podaliśmy informacje na temat masakry popełnionej przez armię chorwacką. Amerykański dziennikarz powiedział mi: »jeśli ujawni pan takie informacje, amerykańskie społeczeństwo nic z tego nie zrozumie«.”

Nie chodzi o zaprzeczanie zbrodniom popełnionym przez siły

serbskie. Ideologia, którą można znaleźć w pismach przywódcy bośniackich Serbów, Karadžicia, jest skrajnie prawicowa. Jednak w rzeczywistości, po rozpadzie Jugosławii, pewne kryminalne i polityczne siły każdej strony konfliktu używały metod wojennych do rozszerzenia terytorialnego i pomnażania bogactwa. W tych trzech obozach – Chorwatów, muzułmanów i Serbów – bojówki dopuszczały się bardzo poważnych zbrodni, ze szkodą dla wszystkich. Tak więc w sierpniu 1994 roku muzułmański przywódca nacjonalistyczny w Sarajewie, Izetbegović, zaatakował muzułmański region Bihaciu, kontrolowany przez Fikreta Abdicia, który odciął się od Izetbegovicia i chciał żyć w harmonii z sąsiednimi Serbami i Chorwatami. Podczas tej ofensywy Izetbegovicia wspomagało sześciu amerykańskich generałów.

Milczenie na temat zbrodni popełnionych przez „naszych przyjaciół” i demonizowanie jednocześnie każdego, kto się nam opiera, to klasyczna propaganda wojenna. Liczne kłamstwa medialne zostały całkowicie sfabrykowane przez amerykańską firmę od Public Relation, Ruder Finn – kolegów po fachu słynnego Hill & Knowlton, który stworzył medialne kłamstwa na temat inkubatorów skradzionych przez Irakijczyków w Kuwejcie.

8. CZY SERBIA ZAINICJOWAŁA PROGRAM CZYSTEK ETNICZNYCH?

NIE. Jeśli ktoś wierzy, że czystki etniczne były faktycznie programem „dyktatora Miloševicia”, musi przyznać, że ten program był wyjątkowo nieskuteczny, ponieważ przez wszystkie lata wojny aż do dzisiaj co piąty mieszkaniec Serbii nie jest Serbem. W Belgradzie jest i zawsze było wiele żyjących w zgodzie mniejszości narodowych: muzułmanie, Cyganie, Macedończycy, Turcy, Węgrzy, Gorańcy...

W rzeczywistości, w przeciwieństwie do obrazu przedstawianego przez media, Serbia jest obecnie jedynym państwem byłej Jugosławii, oprócz Macedonii, która pozostaje „wielonarodowa”. Z drugiej strony, wszystkie protektoraty NATO – Chorwacja, Bośnia i Kosowo – doświadczyli niemal całkowitego oczyszczenia

etnicznego.

Milošević sprzeciwiał się napaściom przeprowadzanym przez serbskich bojowników w Bośni. Jego żona wielokrotnie składała oświadczenia przeciwko nim. Serbia nawet nałożyła embargo na Karadżicia. Oczywiście część serbskiej opinii publicznej była pod wpływem rasistowskiego nacjonalizmu. Ale głównymi winowajcami były Niemcy oraz wielkie mocarstwa, które pogrążyły kraj w wojnie domowej, a tym samym w nienawiści.

9. CZY MEDIA PRAWIDŁOWO INFORMOWAŁY O SREBRENICY?

NIE. Po pierwsze. Nawet jeśli jest to kwestia potępienia ohydnych zbrodni, prawdzie historycznej – niezbędnej do pojednania – nie służą propagandowe procesy, które zapalczywie używają terminu „ludobójstwo”, ignorując fakt, że niektóre ofiary zginęły w walce, lub systematycznie wyolbrzymiając liczbę ofiar. Dochodzenie ustaliło, że wiele tych „ofiary” głosowało w następnych wyborach albo nawet brało później udział w walkach z wojskami Izetbegovicia. Te informacje były i ciągle są ukrywane. Nie będziemy wchodzić w spory na temat liczby ofiar, które tylko poważni historycy mogą definitywnie ustalić.

Po drugie. Dlaczego media ukrywały wydarzenia istotne dla zrozumienia tej tragedii? Region Srebrenicy początkowo był zamieszkiwany przez muzułmanów oraz Serbów, jednak ci drudzy wykruszyli się w 1993 roku wskutek czystek etnicznych, przeprowadzonych przez muzułmańskie wojska nacjonalistyczne Izetbegovicia. Francuski generał Morillon, który dowodził tam siłami ONZ, oskarżał: „W noc prawosławnego Bożego Narodzenia, świętą noc stycznia 1993 roku, Naser Orić przeprowadził ataki na serbskie wioski... Obcinano głowy, ohydna masakra przeprowadzona przez siły Nasera Oricia we wszystkich okolicznych wioskach” (dokumenty z informacjami od francuskiego Zgromadzenia Narodowego, Srebrenica, tom 2, ss. 140–154). Pragnienie zemsty nie usprawiedliwia zbrodni odwetowych popełnionych w późniejszym czasie, ale dlaczego

systematycznie ukrywano zbrodnie „naszych przyjaciół”?

Po trzecie. Podobnie jak inne tak zwane zdemilitaryzowane „bezpieczne przystanie”, Srebrenica była w rzeczywistości obszarem wykorzystywanym do przegrupowywania się jednostek Izetbegovicia, a siły ONZ chroniły je przed klęską. Zadziwiające jest, że jednostki Oricia wycofały się ze Srebrenicy zaledwie tydzień przed masakrą. Francuski generał Germanos powiedział: „Orić powszechnie zadeklarował, że porzucili Srebrenicę, ponieważ chcieli, aby Srebrenica upadła. Ci „oni” to był Izetbegović”.

Dlaczego? Interesujący jest osobliwy raport ONZ, napisany półtora roku wcześniej przez Kofi Annana: „Izetbegović dowiedział się, że możliwa jest interwencja NATO w Bośni. Ale nastąpi to tylko wtedy, jeśli Serbowie wedrą się do Srebrenicy i zmasakrują co najmniej 5000 ludzi (sic!)”. Masakra, która została przewidziana półtora roku wcześniej, zanim się wydarzyła (raport ONZ z 28-29 listopada)!

Generał Morillon także informował: „To właśnie ludzie Izetbegovicia sprzeciwiali się ewakuacji tych, którzy prosili o wywiezienie, a było ich mnóstwo”. Jego wniosek: „Mładić wpadł w pułapkę w Srebrenicy”.

10. CZY PIERWSZE OFIARY WOJNY ZOSTAŁY ZABITE PRZEZ SERBÓW?

NIE. 28 czerwca 1991 roku słoweńska policja dokonała egzekucji na (co najmniej) dwóch nieuzbrojonych żołnierzach jugosłowiańskiej armii narodowej, którzy poddali się pod Holmcem, posterunkiem na granicy z Austrią. Zostało to potwierdzone przez gazetę Slovenske Novice. Wiadomo było także „od samego początku”, że trzech żołnierze tej samej jugosłowiańskiej armii zaraz po poddaniu się zostali rozstrzelani na granicy z Włochami (fakty i świadectwa zgłoszone do ICTY, Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii w Hadze, *Forgotten Crimes*, Igor Mekina, AIM Lublana, 11.02.1999).

11. CZY SŁYNNY OBRAZ „OBOZÓW KONCENTRACYJNYCH” BYŁ FAŁSZYWY?

TAK. Sfabrykowany przez Bernarda Kouchnera oraz organizację non-profit Lekarze Świata. Obraz ten ukazuje grupę „więźniów” pozornie przetrzymywanych za drutem kolczastym. Jeden z nich miał strasznie wystające żebra. Kouchner wkleił obok zdjęcie wieży strażniczej z Oświęcimia oraz oskarżenia na temat „masowej zagłady”. Wbijając odbiorcom do głowy przekaz „Serbowie = Naziści”. W ten sposób podżegał do kampanii demonizującej, uruchomionej przez amerykańską firmę informacyjną Ruder Finn.

Ale wszystko to zostało sfałszowane i pochodzi z doniesień brytyjskiego kanału telewizji ITN. Oszustwo stało się oczywiste, jeśli widziało się film nakręcony w tym samym czasie przez lokalną ekipę telewizyjną. W rzeczywistości, brytyjska kamera została celowo umieszczona za dwiema samotnymi splotkami drutu kolczastego, stanowiącymi ogrodzenie placu ze starym sprzętem rolniczym. „Więźniowie” byli na zewnątrz ogrodzenia z drutu kolczastego – wolni, ponieważ byli w tym obozie uchodźcami, uciekającymi przed wojną i milicją, która zmuszałaby ich do walki. Na pełnym filmie jedyny więzień, który mówi po angielsku, trzykrotnie powtarza dziennikarce ITN, że są dobrze traktowani i bezpieczni. Człowiek z wystającymi żebrami (ciężko chory) został ustawiony na przednim planie, bowiem jego koledzy wyglądali na osoby w zbyt dobrym stanie fizycznym. Montaż Kouchnera był wierutnym kłamstwem (Liar's Poker, s. 34, film dokumentalny na temat tego fałszerstwa: Judgment! – The Bosnian 'Death Camp' Accusation: An Expose, j. ang. ok. 30 min., <https://www.youtube.com/watch?v=xox7TR1levI> – przyp.).

Na pewno były obozy w Bośni, ale nie do eksterminacji, raczej przetrzymywano tam więźniów do czasu wymiany jeńców wojennych, prawdopodobnie łamano w nich także prawa człowieka, ale dlaczego raporty ONZ na ten temat zostały przed nami ukryte? Stwierdzono istnienie sześciu chorwackich obozów, dwóch serbskich i jednego muzułmańskiego.

12. CZY PODANO NAM PRAWDZIWE HISTORIE TRZECH DUŻYCH MASAKR W SARAJEWIE?

NIE. Zachodnia opinia publiczna trzykrotnie została zaszokowana drastycznymi scenami: dziesiątki porozrywanych na kawałki ofiar w Sarajewie, naprzeciw piekarni i na targowisku. Serbowie natychmiast zostali oskarżeni o bombardowanie miasta, w którym ginęli cywile, pomimo licznych sprzeczności w oficjalnych komunikatach.

Nigdy za to nie poinformowano opinii publicznej o wyniku dochodzeń przeprowadzonych bez udziału ONZ ani o sprawozdaniach, które oskarżały siły prezydenta Izetbegovicia. Zachodni urzędnicy wysokiego szczebla wiedzieli o tym, ale starannie ukrywali informacje. Dopiero znacznie później redaktor naczelny *Nouvel Observateur*, Jean Daniel, przyznał: „Dziś muszę to powiedzieć. Słyszałem, że kolejno Edouard Balladur (ówczesny francuski premier), Francois Leotard (Minister Armii), Alain Juppe (minister spraw zagranicznych) i dwóch „wysokiej rangi generałów, których nazwisk nie podam, żeby nie zdradzić okazanego zaufania, powiedzieli mi (...) że pocisk wystrzelony w kierunku rynku pochodził również od muzułmanów! Sprowadzili rzeź na swoich własnych ludzi! Czy bałem się z powodu tej obserwacji? Tak, odpowiedział premier bez wahania...” (*Nouvel Observateur*, 21 sierpnia 1995 roku).

Czemu służyły te manipulacje? Jakby przez przypadek każda masakra miała miejsce tuż przed ważnym spotkaniem, żeby uzasadnić niektóre zachodnie kroki – embargo nałożone na Serbów (92), bombardowanie przez NATO (94), ostateczną ofensywę (95). NATO i Izetbegović zastosowali podstawową zasadę propagandy wojennej: uzasadnić ofensywę medialnym kłamstwem, „masakrą”, która zaszokuje opinię publiczną.

Oficjalna wersja oblężenia Sarajewa ukrywała kilka istotnych kwestii:

– Siły serbskie z pewnością dopuściły się poważnych

przestępstw, ale cywile, którzy chcieli opuścić miasto utworzonym w tym celu korytarzem, zostali zatrzymani przez reżim Izetbegovicia. Poprzez masakrę chciał on maksymalnie zwiększyć klientelę swojego czarnego rynku, przechwytyjąc pieniądze z pomocy międzynarodowej.

– Było szczególnie ważne, aby przedstawić czarno-biały wizerunek ofiar i agresorów. W rzeczywistości, nawet w Sarajewie snajperzy Izetbegovicia regularnie zabijali mieszkańców serbskiej części miasta, o czym nikt nawet nie wspomniał.

– Poważne zbrodnie popełniono także na przykład w Mostarze, ale tutaj powodem były walki między Chorwatami i siłami muzułmańskimi, w których już od dawna nie było Serbów.

13. CZY NAJWIĘKSZA CZYSTKA ETNICZNA W TEJ WOJNIE ZOSTAŁA POPEŁNIONA PRZEZ ARMIE CHORWACKĄ?

TAK. 4 sierpnia 1995 roku sto tysięcy chorwackich żołnierzy, sto pięćdziesiąt czołgów, dwieście oddziałów transportowych, ponad trzysta sztuk artylerii oraz czterdzieści wyrzutni rakietowych zaatakowało ludność serbską w Krajlinie. Ponad 150 tysięcy Serbów zostało zmuszonych do opuszczenia regionu zamieszkanego przez nich od wieków. Popełniono najgorsze wojenne okrucieństwa: siły chorwackie zabiły starców, którzy nie mogli uciec, oraz spaliły 85% opuszczonych domów.

Clinton nazwał tę ofensywę „użyteczną”. Jego sekretarz stanu powiedział: „Przejęcie Krajiny może doprowadzić do nowej sytuacji strategicznej, która może okazać się dla nas korzystna.” Co gorsza: według chorwackiego ministra spraw zagranicznych Stany Zjednoczone doradzały Chorwacji w przeprowadzaniu tej ofensywy. Ponadto, to Waszyngton zajął się „demokratycznym” szkoleniem armii chorwackiej (Liars’ Poker, s.193 – 194).

14. CZY USA RÓWNIEŻ W BOŚNI UŻYŁY AMUNICJI ZE ZUBOŻONYM URANEM?

TAK. Na międzynarodowej konferencji „Uranium, the victims speak” (Uran w relacjach ofiar), zorganizowanej w Brukseli w marcu 2001 roku, bośniacki lekarz przedstawił bośniackiego Serba, leśniczego, jedną z wielu ofiar szybko rozwijających się, nietypowych nowotworów, po tym jak został wystawiony na działanie zubożonego uranu na obszarach objętych amerykańskim bombardowaniem.

Przedstawiciele bośniackiej służby zdrowia udostępnili trochę statystyk: u ludności serbskiej z okolic Sarajewa, zbombardowanych przez samoloty USA w 1995 roku (ludności, która później została wysiedlona z tego miasta), odnotowano pięciokrotny wzrost zachorowań na różnego typu nowotwory.

Broń wykorzystująca zubożony uran pozwoliła USA – a także Francji i Wielkiej Brytanii – pozbyć się odpadów ze swoich elektrowni jądrowych. Te produkty uboczne poważnie zanieczyszczają ziemię i wody gruntowe, powodują raka, białaczkę i potworne wady wrodzone (w tym u dzieci napromieniowanych rodziców). W skrócie, użycie broni zawierającej zubożony uran na zawsze przekształciło kilka krajów w nuklearny śmietnik (wideo i broszura „Uranium, the victims speak”).

15. CZY WOJNA PRZECIW JUGOSŁAWII BYŁA JEDYNĄ DOBRĄ WOJNĄ USA?

NIE. Stany Zjednoczone próbowały udawać, że walczą z pobudek humanitarnych, oraz pokazać się jako obrońcy muzułmanów. Ale w rzeczywistości to Waszyngton i Berlin sprowokowały tę wojnę. W egoistycznym interesie osiągnięcia określonych celów strategicznych – gospodarczej kolonizacji Bałkanów, przejęcia kontroli nad trasami transportu ropy oraz walki o dominację nad światem.

Ameryka nigdy nie prowadziła humanitarnej wojny i nie była strażakiem w wojnie przeciw Jugosławii – Ameryka była podpalaczem. To oni byli najbardziej winni cierpienia zadanego wszystkim tym ludziom. Stany Zjednoczone nie mogą być z jednej

strony przyjaciółmi muzułmanów na Bałkanach, a z drugiej strony najgorszym ich wrogiem w Palestynie i Iraku. Ameryka wszędzie jest wrogiem muzułmanów oraz najbardziej niebezpiecznym wrogiem wszystkich ludzi na świecie.

Grożą Syrii, Iranowi, Północnej Korei, Kubie, a pewnego dnia zagrożą pewnie Chinom. Ponieważ ich strategia wojenna nie ma innego celu niż utrzymanie niesprawiedliwego porządku gospodarczego, dominacja oraz wykorzystanie każdego kraju na świecie do dalszego wzbogacania małej garstki supermiliarderów.

Dlatego właśnie tak ważne jest, aby zdemaskować wszelkie kłamstwa mediów i wreszcie powiedzieć prawdę o prawdziwej wojnie przeciw Jugosławii: była to wojna agresywna.

PODSUMOWANIE

Nie podamy ci „punktacji”, która by określała, do jakiego stopnia jesteś ofiarą manipulacji medialnych. To byłoby nieprzyzwoite. W ciągu tej dekady zbyt wielu niewinnych ludzi cierpiało i ciągle cierpi z powodu dezinformacji reżyserowanej przez wielkie mocarstwa w celu przyspieszenia ich imperialistycznej dominacji.

Bliżsi ci ludzie (a może i ty sam) cierpią z innego powodu – wiedząc, co się naprawdę kryje za tymi skoordynowanymi, wywołującymi szok kłamstwami, nie są w stanie nic z tym zrobić. Tak wielka jest potęga indoktrynacji świadomości publicznej.

Odpowiedzi, które tu przedstawiliśmy, są rezultatem obszernych badań, które zajęły bardzo dużo czasu oraz wymagały szczegółowego dochodzenia prawdy. Chcemy tylko pokazać, że jest to możliwe – każdy z was jest w stanie uciec spod hipnotycznego uroku rzucanego przez media, mającego doprowadzić do tego, byśmy zaakceptowali to, co jest nieakceptowalne.

Co zrobić? Po tylu kłamstwach na temat tych wszystkich konfliktów nie wystarczy powiedzieć: „Nigdy więcej!”. Musimy bez ustanku starać się zrozumieć, co jest prawdziwą ekonomiczną i strategiczną stawką w każdej wojnie. Zerwać kurtynę lałkarzy, którzy pociągają za sznurki zza kulis. Organizować się, by szybciej badać sprawy. I szerzej rozpowszechniać wyniki tych „medialnych quizów”.

Nigdy nie powinniśmy uodpornić się na ten horror i cynizm.

Autorstwo: Michel Collon

Źródło oryginalne: [Global Research](#)

Tłumaczenie i źródło polskie: [PRACowniA](#)

0 AUTORZE

Michel Collon jest autorem książki „Media Lies and the Conquest of Kosovo: NATO Prototype for the Next Wars of Globalization”. Zorganizował sieć cywilnych obserwatorów w Jugosławii i Iraku oraz jest członkiem antyimperialistycznej konferencji Axis for Peace.